

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 15-04-14385 זידאת(אסיר) נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת זהר דולב להמן
חברת ועדה – גב' מימי גילוף, פסיכולוגית
חבר ועדה – מר חנן נחמני, קרימינולוג
נציגת שב"ס – גב' אתי פרג'ון
מזכירת ועדה – גב' אוראל עזר

מבקש עיסא זידאת (אסיר)
ע"י ב"כ עו"ד יוסף נסאסרה

נגד

משיבה מדינת ישראל
ע"י ב"כ המתמחה דני מיכאל

1

החלטה

2 בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן: החוק), שקלה הוועדה
3 הסיכון הצפוי משחרורו של האסיר לשלום הציבור ולביטחון המדינה, סיכויי שיקומו של האסיר
4 והתנהגותו בכלא. לשם כך הביאה הוועדה בחשבון, בין השאר, נתונים אלה:

5 1. האסיר מרצה מאסר ראשון למשך 14 שנים בגין 2 עבירות חטיפה בנסיבות מחמירות, סיוע
6 לחטיפה בנסיבות מחמירות וחברות ופעילות בהתאחדות בלתי מותרת. בהתאם לעובדות כתב
7 האישום המתוקן בו הורשע ולפסק הדין של בית המשפט הצבאי לערעורים, האסיר היה חבר
8 בארגון חללי אלאקצא מראשית 2005, שהיא הזרוע הצבאית של ארגון הפתח. במסגרת זו גייס
9 אדם נוסף לחוליה אשר שמה לה ליעד לחטוף ולחקור חשודים כמשתפי פעולה עם מדינת ישראל.
10 במסגרת זו חטף האסיר יחד עם חברי חוליות שניים וניסו לחטוף אדם שלישי שלא ידוע מה עלה
11 בגורלו. השניים שנחטפו נחקרו, כאשר הקורבן האחרון נרצח לאחר שנחקר באלימות ובברוטליות
12 אין קץ על ידי האסיר ואחד מחבריו. האסיר הודה בכך שיחד עם שותפו תקף את הקורבן במשך
13 שעות ארוכות, גרם לחבלות בכל חלקי גופו ובנוסף, הצליפו בקורבן חברי חוליה אחרים. הקורבן
14 הועבר למקום אחר על ידי חברי החוליה, שם נרצח בשלוש יריות שפגעו בראשו, גבו וצווארו ואשר
15 גרמו למותו. בית המשפט לערעורים התייחס גם לתעודת הפטירה של המנוח בה נאמר כי המנוח
16 סבל מסימני התעללות קשים. מדובר בעבירות חמורות ביותר, כאשר על פי הפסיקה ניתן ללמוד
17 מחומרת העבירות על המסוכנות הנשקפת מהאסיר.

18 2. התנהגות האסיר בכלא לא תקינה. לחובת האסיר עבירות משמעת והשתתפות באירועים שגררו
19 שלילת טובות הנאה לכל אורך תקופת מאסרו. ביולי 2010 נשללו טובות הנאה לאחר ניסיון
20 הברחת רט"ן; באוגוסט 2013, יולי 2014 נשללו טובות הנאה בשל מעורבות בהפרות סדר, כאשר

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 15-04-14385 זידאת(אסיר) נ' מדינת ישראל

- 1 ביולי 2014 גם נידון לקנס ואזהרה חמורה ; באוגוסט 2015 ובאפריל 2016 שבת האסיר שביתת
2 רעב, וביולי 2017 נשללו טובות הנאה בשל ממצאים שליליים שנתפסו בחדר ביקורים. התנהגות
3 זו של האסיר מלמדת על כך שלא זנח את הקו האידיאולוגי, שכן מדובר בהתנהגות שקשורה קשר
4 הדוק לאידיאולוגיה של ארגונים ביטחוניים, לרבות לאידיאולוגיה שעמדה מאחורי המעשים
5 שביצע במסגרת חברותו בארגון חללי אלאקצא.
- 6 3. אכן כטענת בא כוח האסיר, חוות דעת שב"כ בעניינו של האסיר היא כללית, מתייחסת לחומרת
7 מעשיו ונרשם כי שב"כ מתנגד לשחרור המוקדם, על אף שאין מידע מתקופת מאסרו. אולם נקבע
8 בפסיקה כי על הועדה לתת משקל לחוות דעת שב"כ גם כשמדובר בחוות דעת כללית, שנרשמה
9 מתוך תפיסה של מסוכנות פוטנציאלית ומבלי להתייחס לטעמים פרטניים רלבנטיים לאסיר
10 שבפנינו. מדובר בחוות דעת המבוססת על שיקולים מקצועיים והערכת הסיכונים לביטחון
11 המדינה והציבור, ועל כך יש להעניק לה משקל, אף אם לא מכריע.
- 12 4. באשר לטענות בא כוח האסיר כי בהינתן שהאסיר פגע בתושבי הרשות הפלסטינית ולא באזרחי
13 מדינת ישראל, מדובר במי שמלכתחילה לא ביצע את העבירות על רקע אידיאולוגי, הרי שמעובדות
14 כתב האישום המתוקן בהן הורשע האסיר, עולה כי רקע אידיאולוגי הוא שעמד בבסיס פעילותו
15 האלימה, שכן חטיפת קורבנותיו וחקירתם הברוטלית והאלימה נעשתה משום שהאסיר ושותפיו
16 חשדו בהם כי הם משתפי פעולה עם מדינת ישראל. מגזר הדין של בית המשפט גם עלה כי בסיום
17 החקירה, צולם אחד הקורבנות במצלמת וידאו כשהוא מודה בשיתוף פעולה עם ישראל.
- 18 5. כידוע, על פי ההלכה, כשמדובר באסירים ביטחוניים, המבצעים עבירות על רקע אידיאולוגי -
19 הנטל על האסיר להוכיח שהוא זנח קו אידיאולוגי זה, שכן שחרור מוקדם הוא לא זכות קנויה.
- 20 מפי האסיר שמענו כי הוא מבקש לחזור לביתו ולסעוד את אמו החולה. האסיר טען כי ימיה של
21 האם ספורים, שכן סובלת מחוליים שונים. האסיר ציין בפנינו כי מאז שנת 2006 "הכל השתנה",
22 אולם לא שמענו מפי הבהנה של חומרת העבירות, חרטה על המעשים שביצע והתחייבות שלא
23 יחזור על מעשיו "לא למותר לציין כי אי לקיחת האחריות של המבקש על מעשיו, גם כיום,
24 עשויה לשמש אינדיקציה למסוכנות..." [ראו והשוו רע"ב 119/19 פלוני נ' וועדת השחרורים
25 (14.4.19) והאסמכתאות שם].
- 26 עולה מן המקובץ כי לא הובאה בפנינו ראיה כלשהי המלמדת על זניחת הקו האידיאולוגי.

**ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות
לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001**

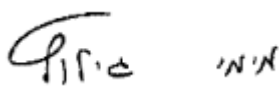
וש"ר 15-04-14385 זידאת(אסיר) נ' מדינת ישראל

- 1 אשר על כן, האסיר לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע את ועדת השחרורים, בהתאם לסעיף 3 לחוק,
2 כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא מסכן את שלום הציבור ומשכך האסיר לא ישוחרר בשחרור
3 מוקדם.

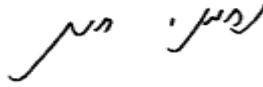
4 בהתאם לעמדת האסיר ובא כוחו – הועדה מתירה פרסום שם האסיר בהחלטה.

5

6 ניתנה והודעה היום ט' טבת תש"פ, 06/01/2020 במעמד הנוכחים.

גב' מימי גילוי,
חברת וועדה

מר חנן נחמני,
חבר וועדה

זהר דולב להמן,
שופטת

גב' אתי פרג'ון,
נציגת שב"ס

7